

mig dog, at der i Forhandlingerne idag ikke er lagt den Vægt derpaa, som det fortjener; det angaaer Vigtigheden af at vælge den Linie, der er den korteste for den gjennemgaaende Trafik. Man kan sige, og man har ogsaa sagt, at det ikke er af stor Vigtighed for den enkelte Person, om han skal reise en halv Mil længere eller kortere, og om han skal betale nogle Mark mere eller mindre; men jeg er dog af den Mening, at det er særdeles vigtigt, og jeg troer, hvad der før er bemærket, at dersom Jernbanen kommer til at gaa direkte fra Aarhus til Horsens, vil Indtægten blive større; jo længere Veien er, bestomindre vil Indtægten blive, og dette vil ogsaa vise sig med Hensyn til den gjennemgaaende Trafik. Dernæst er det fuldkommen uvigtigt statistisk at beregne, hvad Meerudgiften for den Enkelte vil blive; vil man gjøre en statistisk rigtig Beregning, maa man undersøge, hvormegit Udgiften for alle dem, der befare Jernbanen, bliver større paa den længere end paa den kortere Vej; man maa sammenligne den længste af de foreslaaede Veie — den, som den ærede Ordfører især hynder — nemlig fra Horsens over Underup og Knudbro til Aarhus, med Linien fra Horsens over Torvild til Aarhus og beregne, hvormegit den første er længere, og i hvilken Grad den vil forarsage en større Udgift for de Reisende end den sidstnævnte. Jeg skal gjøre en ganske kort Beregning herover. Den førstnævnte Bane er omtrent $3\frac{1}{4}$ Mil længere end den direkte Linie mellem Horsens og Aarhus, og en Person, der tager paa anden Plads, kommer til at betale 65 β . mere for at kjøre denne længere Vej, end han vilde komme til at betale paa den kortere Vej. Regner man nu kun, at Jernbanen befares af 100 Personer om Dagen, saa bliver det en Meerudgift af omtrent 67 Rd., og dersom man regner, at Transporten af Kreaturer og Gods vil beløbe sig til noget Mere, saa vil man see, at man paa den længere Bane vil have en større Udgift af c. 150 Rd. om Dagen, end der vilde være nødvendig, dersom man direkte kunde komme fra Horsens over Torvild til Aarhus, men det er en Udgift, der vil komme til at hvile paa Landet, og da navnlig paa Sjælland. Nu veed jeg vel, at man kan

sige, enten at denne Beregning er for høi, eller at den er for lav; det kan være, at Transporten kun vil blive halvt saa stor, og det kan være, at den vil blive dobbelt saa stor; men dette gjør Intet til Sagen; thi jeg har dog beviist, hvad jeg vilde, nemlig at det er vigtigt for den gjennemgaaende Trafik, at Veien bliver saa kort som muligt. Naar man sammenligner den Linie, som gaaer fra Fuldbro over Ny Mølle til Aarhus, med den direkte Linie Fuldbro—Aarhus, vil man finde, at den sidste er 1 Mil kortere end den første, og hvad jeg nys har sagt vil derfor, om end i mindre Maalestok, gjælde her. — Jeg skal nu ikke udtale mig videre om denne Sag, men kun endnu tillade mig den Bemærkning, at naar man har sat Ny Mølle som Tegn paa, at de vestlige Interesser ville blive fyldestgjorte, saa troer jeg, at man bedre vil varetage i alt Fald de nordvestlige Interesser, hvis man gjør Veien mellem Aarhus og Horsens saa kort som mulig, idet Beboerne af det nordvestlige Sjælland derved ville spare endeel Tid og Penge, og jeg skal derfor tillade mig at stemme for Endringsforslaget under Nr. 4. For Lovforslaget, som det er forelagt af Regjeringen, kan jeg ikke godt stemme, da Sidebanen til Silkeborg ikke forekommer mig at være hensigtsmæssig; men jeg skal iøvrigt ikke videre begrunde dette.

C. B. Nimestad: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til, hvad jeg saavel ved dette Lovforslags første Behandling som ved tidligere Forhandlinger over det samme Spørgsmaal har udtalt, og jeg kunde være saa meget mere tilbøjelig til ikke at tage Ordet, som jeg idag kun er daarlig disponeret til at tale. Men der er dog et Punkt, som jeg ikke troer at burde forbigaae uden at modsig det, og som findes deels i Motiveringingen af Forslaget under Nr. 1 og deels i den atter gjenoptagne Sætning, som vi saa ofte have hørt udtale her i Thinget, og som vi sidst have hørt i det Foredrag, som den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (A. Hage) idag har holdt. Den ærede Rigsdagsmand støttede sit Foredrag og sine Indvendinger mod Lovforslaget og de dertil knyttede Endringsforslag paa, at et Tilbageblik vilde vise os, at Forslaget under Nr.